

UN PAÍS PER A VIURE

Hem començat el segle XXI de la mateixa manera que acabarem el segle XX: una majoria absoluta de la dreta a gairebé totes les institucions i una feblesa absoluta de l'esquerra a tots els àmbits: polític, social, cultural...

Des de 1995, els successius governs del Partit Popular han anat convertint el nostre País en tot un seguit de despropòsits:

Corrupció generalitzada

Privatitzacions de serveis públics

Malbaratament de recursos econòmics

Altíssimes taxes d'atur
(la més alta de la UE-15)

Malbaratament de recursos naturals

Maltractament dels pobles veïns (Catalunya i Aragó especialment)

Destrossa del territori, i sobretot del litoral

Creixement urbanístic incontrolat, especulatiu i insostenible

Menyspreu del valencià

Marginació dels artistes i autors en la nostra llengua

Destrucció del Patrimoni Cultural

*(Cabanyal com a exemple més paradigmàtic,
però no l'únic)*

Augment del clima de censura i repressió (MUVIM, TV3)

Precarietat laboral i baixos salaris

Polítiques elitistes

que aprofundeixen en la desigualtat i l'exclusió

La paraula "resignació", però, no forma part del nostre vocabulari.

Ben al contrari. L'objectiu fonamental d'**EUPV** per a les properes eleccions autonòmiques de 2011 és **construir una alternativa des de l'esquerra que ajude a frenar la dreta i les polítiques de dreta.**

Esquerra Unida és la força capaç de posar en valor una alternativa real al model imperant, perquè el que ens ha demostrat el PSOE, allà on governa i ha governat, és que comparteix moltes de les visions i dels plantejaments del PP. Les propostes econòmiques del govern de Zapatero així ho demostren.

De fet, allò que la Vaga General del 29S ens exigeix, allò que com a força política ens exigeix la crisi més important del capitalisme des de 1929, és allò que des dels temps de Julio Anguita hem anomenat la construcció de l'**alternativa.**

Tenim 100 propostes
per a canviar el País Valencià,
però tenim 1.000 raons per a fer-ho

El futur no està escrit

Un altre país és possible... i necessari

100 PROPOSTES, 1.000 RAONS

I. UN DESENVOLUPAMENT ECONÒMIC I SOCIAL, ECOLÒGICAMENT SOSENIBLE

Esquerra Unida considera fonamental avançar cap a un altre model de societat que supere la insostenibilitat ecològica del capitalisme, que avança cap a una major equitat i un repartiment just de la renda i la riquesa. Un model que compatibilitze l'equilibri ecològic amb la satisfacció de les necessitats personals i socials, que prenga en consideració totes les activitats econòmiques, socials i culturals per a les generacions presents i les futures.

En aquest sentit, ens sembla que hem de remarcar la *solidaritat intergeneracional* com un element imprescindible a tenir en compte en totes les nostres polítiques.

Economia

Les nostres propostes econòmiques per al País Valencià s'emmarquen en les alternatives federals que plantegen IU i el Partit de l'Esquerra Europea per a Espanya i per a Europa.

Una qüestió essencial és la necessitat d'articulació de les estructures econòmiques i les estructures polítiques, imprescindible perquè la democràcia no quede en paper mullat. Hem pogut comprovar les disfuncions que es produeixen amb una moneda única europea sense la corresponent unificació de les polítiques fiscals i laborals i sense institucions democràtiques europees amb capacitat per a controlar els tipus de canvi i d'interés. Així mateix, la circulació sense restriccions del capital, junt amb la falta d'institucions democràtiques mundials amb capacitat per regular-la, ha facilitat les "turbulències financeres" que actuen com a detonant de la crisi. I dins d'Espanya, la reorganització del sistema de Caixes d'Estalvi, desvinculant-les de l'estructura territorial de l'Estat amenaça de deixar sense capacitat d'intervenció econòmica a les institucions democràtiques autonòmiques.

És urgent invertir el camí recorregut, qüestionant els fonaments del capitalisme neoliberal, centrats en l'hegemonia del capital financer, i cal recuperar la capacitat de les institucions polítiques per restringir la circulació de capital.

Proposta 1. *Desenvolupar una **Banca Pública Valenciana (BPV)** (a partir de l'Institut Valencià de Finances i de les Caixes d'Estalvis valencianes, desvinculant-les dels SIP, que suposen una desarticulació territorial), federada en una Banca Pública Espanyola i, si de cas, Europea i orientada al finançament de l'economia real al País Valencià per tal d'impulsar el desenvolupament del teixit econòmic valencià, partint dels sectors tradicionals.*

En aquest marc, haurem de treballar per un nou model productiu al País Valencià, impulsant un desenvolupament tecnològic sostenible a partir dels sectors econòmics tradicionals valencians (agricultura, ceràmica, calcer, etc.), que, en

l'actualitat, pateixen una forta crisi, amb formes d'economia mixta i amb una orientació socialista.

Proposta 2. *Establiment d'una **estratègia industrial valenciana** que, basada en la participació dels sindicats i en el finançament públic adient, possibilita el desenvolupament tant dels sectors industrials tradicionals valencians com d'aquelles activitats industrials de nova generació. Aquest finançament s'haurà de comprometre de manera pressupostària per part del Consell, fonamentalment en partides de l'anomenada R+D+i. Aquesta estratègia haurà de possibilitar i adreçar-se cap a la reconversió ecològica de la base industrial valenciana, fent compatible el binomi economia i medi ambient.*

El principal problema en l'Estat espanyol és l'atur. Com no podia ser d'altra manera, el País Valencià està al capdavant en l'estadística de persones desocupades. L'atur és especialment greu en el cas de joves, dones, majors de 50 anys i persones amb discapacitats. Això suposa l'augment dels grups de persones excloses del sistema, la degradació dels valors, la negació dels drets fonamentals individuals i col·lectius, i un increment vertiginós de les desigualtats socials.

La distribució de la renda es fa cada vegada més regressiva. Les privatitzacions i la desregulació laboral són les receptes aplicades. Atur i treball precari són les seues conseqüències.

Per a EUPV el dret al treball condiona el dret a una vida digna; per això, l'objectiu prioritari de la política econòmica, ara més que mai, és la generació de llocs de treball estables i de qualitat, mobilitzant així la força de treball dels valencians i les valencianes per a la creació de riquesa social.

Els actuals nivells d'atur i precarietat que patim els treballadors i treballadores al País Valencià mostren la gran virulència amb què la crisi econòmica està castigant el nostre País, víctima de la crisi d'un model insostenible econòmicament, social i ambiental.

Proposta 3. *Dirigir la política **pressupostària a la lluita contra la desocupació**. Generació directa de llocs de treball en activitats com l'educació, la sanitat o l'ajuda a les persones dependents, reforçant l'ocupació pública per a reforçar els serveis públics.*

Proposta 4. *Millorar la formació i qualificació dels treballadors i treballadores, tot incrementant, ordenant i dirigint els recursos cap a una formació professional de caràcter modular, flexible i adaptable que, a més de formar, acredite la competència professional. Prestar una atenció*

*especial a les **empreses de treball associat**, tant des de la BPV com des de l'Institut Tecnològic Valencià (ITV), amb un sistema de **microfinançament**: si des d'institucions públiques es dóna suport per a la formació de noves empreses, aquestes haurien de ser preferentment cooperatives.*

EUPV propugna un sistema de finançament del País Valencià amb suficiència financera, progressivitat, autonomia, capacitat normativa, agència tributària valenciana, concertació i solidaritat dins d'un Estat espanyol que volem republicà i federal. A aquest efecte, la recaptació de tots els impostos s'haurà de realitzar per l'Agència Tributària Valenciana, federada en l'Agència Tributària Federal a l'efecte d'inspecció i redistribució, assegurant que tota persona o empresa aporte segons el seu nivell de renda amb independència del territori de residència, el Govern Federal reba la part que corresponga a les seues competències i el País Valencià, com la resta de territoris, reba el fons corresponent a les seues necessitats amb criteris equitatius i objectius, com la de la grandària de la població, concertats federalment de forma multilateral dins d'un marc de solidaritat territorial entre els pobles dins de l'Estat espanyol.

La política fiscal proposada per EUPV es basa en els principis de progressivitat i suficiència del sistema fiscal. D'acord amb els plantejaments d'IU, EUPV planteja que la Generalitat Valenciana ha d'augmentar la contribució fiscal, mitjançant iniciatives legislatives que possibiliten una reforma fiscal progressiva que, a més, incloga un pla de lluita enfront de l'economia submergida i el frau fiscal.

Proposta 5. En matèria de política fiscal, i en el tractament del tram autonòmic de l'IRPF, proposem la reducció d'un punt del tipus aplicat al tram inferior d'aquest impost, i la creació de dos trams diferenciats, amb increments dels tipus aplicats, per a les rendes més altes: de més de 90.000 euros, amb un increment de dos punts percentuals en el tipus aplicat; i de més de 120.000 euros, amb un increment de quatre punts percentuals en el tipus aplicat. Pel que fa a l'Impost de Successions i Donació, cal una reforma integral de les actuals deduccions i bonificacions, que han fet de facto l'eliminació d'aquest impost. A més, cal establir un nou sistema de deduccions i bonificacions en funció de la renda i patrimoni de les persones que són objecte d'aquest impost, afavorint exempcions a aquelles amb les rendes més baixes.

Agricultura

AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA

EUPV proposa una reorientació de la política agrícola, ramadera i pesquera amb criteris ambientals, sanitaris, socials i de seguretat alimentària. Aquests sectors primaris de l'economia no poden continuar sent una eina de canvi subordinada a interessos industrials i de comerç exterior. Es tracta de sectors estratègics que han de

ser tractats amb dignitat. És primordial desenvolupar polítiques que els permeten recuperar un paper central en la vertebració del país i en la seua qualitat de vida.

Proposta 6. *EUPV proposa un canvi radical en les polítiques agrícoles, ramaderes i pesqueres que **pose fre a l'abandonament sistemàtic** que pateixen.*

La cadena agroalimentària està marcada per un gran desequilibri entre les seues baules. Milers d'agricultors valencians comercialitzen les seues produccions a través d'uns centenars de comerços i/o entitats associatives agràries. A més, el 63,56% de la distribució agroalimentària en l'Estat espanyol la controlen vuit grans grups (entre cinc grans grups distribueixen el 40% de les produccions a nivell europeu). No és just que la gran distribució fomenti una rigidesa absoluta en els preus d'acord només als seus interessos i així en els moments de sobreproducció no trasllade els preus baixos en origen al preu final que paga el consumidor i en moments d'escassetat, tampoc equilibre uns preus desorbitats que també acaba pagant el ciutadà.

Proposta 7. *És necessària **una nova política de preus** que acabe amb els abusius marges comercials que perjudiquen als productors i als consumidors.*

La implantació de noves varietats introduïdes per multinacionals està produint una erosió genètica en les nostres plantacions autòctones. La globalització del comerç agrícola comporta nous riscos d'introducció de plagues i malalties amb la consegüent amenaça de patir crisis sanitàries i de seguretat alimentària a pesar dels controls que pogueren establir-se.

La dependència de països tercers pot portar a situacions greus de desabastiment per causes climàtiques, polítiques, socials, conflictes, etc. Açò no es pot permetre. Per damunt de tot, l'agricultura és un sector estratègic que ha de garantir la seguretat alimentària als seus ciutadans, més enllà de l'interés dels intermediaris que, amb publicitat enganyosa, prioritzen qüestions estètiques i d'empaquetatge sobre la qualitat dels aliments. Cal exigir un major control dels poders públics respecte de les importacions agrícoles de països tercers produïdes en règims d'esclavitud i amb controls sanitaris de dubtosa fiabilitat. La *xaptalització*, que ha passat de ser un problema a una vergonya pública, és una altra qüestió que també caldrà resoldre.

Proposta 8. *EUPV crearà una **Llei Marc per a la Protecció i Ordenació de l'Agricultura Valenciana i del Medi Rural** que qualifique l'agricultura com a servei públic la finalitat de la qual estarà condicionada a proporcionar **seguretat alimentària a tota la ciutadania***

Proposta 9. EUPV proposa la creació de l'Institut Valencià d'Agricultura, Ramaderia i Pesca Ecològica. **Per un País Valencià lliure de transgènics.**

Proposta 10. EUPV exigirà un major control dels poders públics respecte de les importacions agrícoles de països tercers produïdes en règims d'esclavitud i amb controls sanitaris de dubtosa fiabilitat.

Proposta 11. EUPV considera urgent **corregir les deficiències estructurals de l'agricultura valenciana:** el minifundisme, eliminar la inestabilitat de les rendes agràries, millorar les xarxes de distribució, facilitar l'accés a les noves tecnologies, millorar la formació de l'agricultor, transformar l'agricultura convencional en agricultura ecològica, etc.

És imprescindible que les necessitats bàsiques del sector agrari valencià isquen d'una mesa de concertació permanent entre el Govern Valencià i les organitzacions professionals agràries valencianes. Després de tants anys de democràcia, resulta inadmissible que continue sense existir en el País Valencià un marc institucional de participació de les Organitzacions Professionals Agràries, en què s'establesquen, de manera efectiva i estable, les actuacions concretes en matèria de política agrària.

Proposta 12. EUPV proposa crear al País Valencià un marc institucional de participació de les Organitzacions Professionals Agràries, en el qual s'establesquen, de manera efectiva i estable, les actuacions concretes en matèria de política agrària.

Proposta 13. EUPV aposta pel manteniment de l'activitat pesquera i proposa: l'elaboració de la llei de pesca, redefinir el paper de les confraries, recuperar bancs pesquers, incrementar-ne els controls, potenciar activitats econòmiques complementàries i promoure mesures per a conservar la pesca tradicional artesanal com un valor cultural.

Territori i Medi Ambient

Urbanisme i territori

En els últims anys del govern del PP estem vivint al País Valencià una autèntica febre constructora sense precedents que, fins i tot, supera àmpliament l'allau de formigó que es va viure en els anys del denominat *desenvolupisme* durant la dècada dels 60 i els 70, i que tan lamentables empremtes va deixar en molts punts de la

nostra geografia. Cada any s'afegeixen més de 200 noves tones de formigó, com a mitjana, per cada quilòmetre quadrat de territori valencià.

Els municipis de la franja litoral valenciana (i també molts altres de l'interior) estan abordant projectes de creixement desbordat del nombre de habitatges, que superen amb molt les previsions realistes de creixement endogen de la població urbana, i que comprometen les possibilitats d'abastiment dels recursos i serveis bàsics.

D'altra banda, en l'interior del territori valencià, en gran manera despoblat, el desplegament d'obres de qualsevol classe: transvasaments, embassaments, noves carreteres, l'AVE, les conduccions elèctriques i els gasoductes; la ubicació poc equilibrada de parcs eòlics, els abocadors de diversos tipus, la mineria a cel obert, les previsions d'urbanitzacions en la "segona línia" costanera, certes modalitats turístiques inadequades, etc., amenacen de degradar, de manera generalitzada i caòtica, un ampli territori on els escassos paratges naturals protegits es veuen envoltats i amenaçats per un procés depredador dels recursos naturals i del territori que s'escampa per qualsevol lloc i que posa en perill fins i tot la supervivència dels reductes protegits, aïllats i sotmesos a múltiples agressions externes.

Proposta 14. *Promourem la reforma en profunditat de la Llei d'Ordenació del Territori, la del Sòl No Urbanitzable i la nova Llei Urbanística Valenciana, de manera que aquest conjunt de normes legals i el seu necessari desplegament reglamentari estiga fonamentat en els principis de sostenibilitat i racionalitat en la planificació, i que es pose fi al descontrol territorial, l'especulació, l'edificació desmesurada i les agressions al medi ambient.*

Per una nova cultura de l'aigua

El model de desenvolupament econòmic actual al País Valencià, impulsat pel Partit Popular, és un model depredador de recursos i del territori, que suposa respecte a l'aigua un creixement desorbitat de les demandes, tant agrícoles (nous regadius, transformacions de terrenys...) com a urbanes (major consum per persona, al·luvió d'urbanitzacions i de segones residències amb piscines i jardins, camps de golf, l'oci temàtic...), en un context polític i legal de permissivitat i promoció institucional d'aquest model.

Al mateix temps, es produeix en les dues últimes dècades una sobreexplotació i degradació de les masses d'aigua superficials i subterrànies cada vegada major. El fenomen del canvi climàtic ja ha produït en les nostres conques una disminució d'un 20% de les precipitacions durant el segle XX i les previsions ens parlen d'una reducció del 5,7 a l'11,3% dels recursos en els pròxims 25 anys.

En aquest context, el desequilibri i el conflicte són inevitables: L'increment de les demandes, la reducció de les aportacions naturals, la insuficient reutilització i la depuració de les aigües i la nul·la consideració ambiental tenen com a conseqüència una greu degradació de les masses d'aigua tant en quantitat com en qualitat.

Proposta 15. *Per una nova cultura de l'aigua. Per la plena aplicació de la Directiva Marc de l'Aigua. Per una gestió pública, racional i sostenible de l'aigua que prime l'eficàcia, l'estalvi, la reutilització i la depuració integral de les aigües. Per la recuperació integral dels nostres rius, aqüífers i zones humides. Per la creació de l'Agència Valenciana de l'Aigua.*

Residus: polítiques de reducció i minimització de la producció en origen

La producció de RSU al País valencià ha crescut de manera important, més d'un 42% en els 8 últims anys. En l'actualitat, cada valencià ve a produir més d'1,5 Kg. de residus al dia, la qual cosa es converteix en uns 550 kg per persona a l'any. La tendència, a més, si no s'adopten mesures urgents, és que aquestes xifres es continuaran incrementant. Avui dia, la separació de residus urbans és voluntarista i, per això, de baixa eficàcia i, en conseqüència, els nivells de reciclatge són encara molt baixos.

D'altra banda, els abocadors generen gran quantitat de problemes ambientals i socials lligats a la seua ubicació i al trasllat dels residus. Els conflictes derivats de l'increment dels residus han anat augmentant en els últims 4 anys, convertint-se en una font permanent de tensions socials, mediambientals i econòmiques. La falta de compliment de les infraestructures necessàries i previstes en el primer PIR (Pla Integral e Residus) ha generat un reblliment dels abocadors i plantes instal·lades, especialment en les comarques del sud (El Campello, Xixona, Villena, Asp, etc.)

L'única forma viable i sostenible d'enfrontar-se al greu problema de la ingent quantitat de residus sòlids urbans generats per la nostra societat és frenar la tendència a l'increment de la seua quantitat i aconseguir com més prompte millor la seua disminució.

Proposta 16. *Rebutgem la incineració com a procediment per a solucionar el problema dels residus i denunciem els plans del Govern del PP respecte a la construcció de quatre plantes incineradores en tot el territori valencià. Estem per la revisió de l'Acord Marc de Residus i el Mapa Zonal, buscant la participació del màxim d'entitats implicades. Prioritzarem la recollida selectiva de la matèria orgànica. Proposem la gestió dels residus en l'àmbit comarcal, per a acabar amb "el turisme" de les escombraries cap a les comarques de l'interior del país, amb el risc que es convertesquen en un immens abocador.*

Foment del transport públic

L'actual ritme de creixement urbà i el model de ciutats que s'implanta ha generat unes importants necessitats de transport motoritzat interurbà i, especialment, urbà. Al mateix temps, s'ha orientat la satisfacció d'aquestes necessitats cap al vehicle privat i al transport per carretera, de manera que, en la pràctica, les ciutats acaben dissenyant-se més per als cotxes que per als ciutadans, els quals pateixen les conseqüències i els perjudicis. Com a conseqüència, tenim una situació crítica en les carreteres valencianes i en les ciutats més grans, amb una forta congestió de trànsit i un parc mòbil que està saturant les possibilitats de l'espai actual. Aquesta situació amenaça de col·lapsar les ciutats, reduint la mobilitat real de les persones, incrementa la greu plaga del soroll (alarmant en les nostres ciutats), la contaminació, els accidents, l'estrés i la incomoditat de les ciutats i el consum energètic depenent de fonts limitades i externes, com ara el petroli.

Cal destacar que el sector del trànsit és el responsable del 40% del consum energètic al nostre país, alhora que una de les fonts principals de contaminació atmosfèrica i un dels principals contribuents al canvi climàtic global.

Proposta 17. *Per la defensa, millora i extensió dels transports públics i per la pacificació del trànsit en les nostres ciutats. Per a afavorir els sistemes de transport menys contaminants i malbaratadors. Per la defensa del ferrocarril, per a millorar la seua qualitat i el seu servei, i estalviar així energia, despeses públiques, evitant la contaminació i en benefici de la mobilitat i el confort dels ciutadans. Proponem potenciar i ampliar les xarxes ferroviàries regionals i metropolitanes, en contra de l'elitista AVE.*

Per una nova cultura de l'energia

En els últims anys el consum energètic valencià ha anat creixent de manera continuada i accelerada en una nova manifestació d'insostenibilitat (un increment de més del 90% en els últims 20 anys). Cada nou rècord de consum energètic es presenta com un avanç social, quan s'hauria de considerar un fracàs en la política (quasi inexistent) d'estalvi, eficiència i racionalització en l'ús d'un recurs limitat i contaminant.

L'actual model energètic valencià és d'absoluta dependència de fonts exògenes d'energia i de les formes d'energia no renovables i més contaminants. Un 97,5% de la nostra demanda energètica es cobreix amb fonts que hem d'obtenir de fora del nostre territori. Aproximadament el 96% de l'energia primària consumida és de caràcter no renovable, fonamentalment combustibles fòssils, com el petroli.

A més, al País Valencià patim l'alifac d'una central nuclear, la de Cofrents que, en els últims anys, ha patit nombroses avaries i problemes creixents de seguretat el que suposa un risc permanent per a tots els valencians. Cada any afegeix noves quantitats de residus d'alta activitat (més de 360 tones) que s'emmagatzemen de

manera provisional en la pròpia central; residus que suposen una enorme font de problemes ambientals que no tenen solució definitiva. Ara com ara, aquests residus d'extremada perillositat es troben en una situació transitòria sense que existesca cap solució per al seu emmagatzemament definitiu.

Proposta 18. *Per una estratègia energètica de transició cap a models sostenibles de producció i consum energètics. Elaboració d'un Pla Energètic Valencià, basat en les energies renovables, en l'eficiència i l'estalvi energètic; amb mesures per a reduir l'emissió de gasos que provoquen el canvi climàtic i per a fer possible el tancament de la central nuclear de Cofrents. Pel suport i desenvolupament de les energies renovables: energia solar, eòlica i biomassa, atenent a criteris racionals i a objectius d'idoneïtat ecològica i no en funció de les pressions de les grans empreses del sector. Pel compliment del protocol de Kyoto al nostre país. Per una Llei valenciana d'energies renovables i d'eficiència energètica.*

Gestió forestal i d'espais naturals

El territori forestal ocupa aproximadament la meitat de la superfície total del País Valencià, però gran part d'aquesta superfície està desarborada (un 70%) i les formacions vegetals que tenim presenten nivells més o menys elevats de degradació. Només un 2% del territori valencià conserva, encara que alterades, les formacions vegetals potencials, dominades fonamentalment per carrasques, roures, sureres i savines, que originàriament cobrien tres quartes parts del territori valencià.

En els últims 20 anys s'han cremat unes 300.000 ha, aproximadament un terç del total del territori forestal. La regeneració d'aquestes zones és ben desigual, depenent de la vegetació afectada. Per desgràcia, les espècies arborades que tenen capacitat de rebrot postincendi han estat eliminades de gran part de les nostres muntanyes i no són emprades, de manera significativa, en les repoblacions forestals, la qual cosa en fa més complexa, més lenta i més difícil la regeneració.

Però el risc més greu que pateix el territori forestal valencià és la pèrdua de sòl, l'erosió, i el conseqüent perill de desertificació. Més de la meitat del País Valencià presenta nivells entre moderats i elevats d'erosió, i la major part del territori està inclosa, pels organismes internacionals, dins de l'única àrea europea amb molt alt risc de desertificació.

Proposta 19. *Gestió de prioritat ecològica encaminada a la protecció del sòl i la biodiversitat amb mesures i actuacions que eviten la degradació de la vegetació natural i la desertificació de les nostres muntanyes. Protecció del paratges inclosos en el llistat de zones LIC (llocs d'interès comunitari, seleccionats per formar part de la Xarxa Natura 2000, de la Directiva Europea d'Hàbitats), i la inclusió als llistats de zones protegides dels paratges exclosos arbitràriament (tant en àrees humides com de muntanya). Exigir al govern central que agilite, davant la Comissió Europea, la formalització de la Xarxa Natura 2000.*

Fiscalitat ambiental

Existeix, ja avui, la constatació que els danys mediambientals produïts per l'acció humana tenen dimensions catastròfiques, i irreversibles, que els models de desenvolupament seguits fins ara són insostenibles per al funcionament dels ecosistemes, que exploten recursos renovables per damunt de la seua capacitat de renovació i alteren els mecanismes i processos biològics bàsics per a la vida.

Davant de la ineludible necessitat de corregir l'abús irracional del nostre medi ambient, estem per canviar comportaments en benefici de la preservació del nostre entorn natural, que és la base de la nostra vida.

Són múltiples els instruments que haurem d'utilitzar per a aquest canvi de rumb en el model de producció, d'ús i consum, que impliquen canvis culturals i socials en el camí d'una nova racionalitat que afavoresca la preservació dels nostres ecosistemes.

Proposta 20. *La creació d'una Llei General de Fiscalitat Ambiental, que agrupe i regule totes i cadascuna de les figures impositives que usarem per fer prevaler les bones practiques mediambientals i per desincentivar les activitats d'impacte ambiental negatiu, contribuint també a la internalització dels costos que produeixen aquestes activitats i que són ara suportats pel conjunt de la societat.*

Protecció dels animals

En molts àmbits i activitats de la nostra societat, la relació amb els animals sovint es banalitza o es menysprea i es presenten situacions de gran crueltat i danys evitables que hauríem d'eradicar. El nivell de cultura d'una societat moderna, de vertader progrés i de sensibilitat cap a l'entorn, també es mesura per la forma en què aquesta tracta els animals i la resta d'éssers vius. El menyspreu i la falta de respecte cap als animals són constants que es posen de manifest en certs festejos "populars" consentits per les actuals administracions, en què els animals són víctimes de qualsevol tipus d'abusos i tortures. Bous, vaquetes, cabres, porcs, ases, galls, etc. moren violentament o són sotmesos, a vegades, a vexacions o a autèntiques tortures als carrers i places dels nostres pobles, en espectacles degradants i impropis d'una societat avançada.

La vigent llei 4/94 de la Generalitat Valenciana sobre Protecció dels animals de companyia és quasi sistemàticament incomplida, posant-se de manifest el nul interès i la falta de sensibilitat de l'actual administració del PP a aplicar mesures racionals per a combatre l'abandó i el maltractament als animals, malgrat disposar-hi de les eines legals.

Proposta 21. *Per una normativa sobre la Protecció dels Animals i per adoptar les mesures legals necessàries que porten a la reducció dràstica dels patiments i crueltats d'origen industrial, cultural i festiu. Cal desenvolupar campanyes de sensibilització i conscienciació contra el maltractament dels animals. Cal el reconeixement de la Carta dels Drets dels Animals, acceptada per les organitzacions internacionals de defensa dels animals. La Constitució d'un Consell de Protecció i Benestar Animal, dependent de la Conselleria de Medi Ambient, i amb la participació d'organitzacions de defensa animal*

Turisme sostenible

El turisme és un sector econòmic en desenvolupament creixent en tot el món el qual, alhora que proporciona importants recursos econòmics, genera també destacats problemes de caràcter ambiental i social. El turisme de masses, amb la seua oferta dominant de "sol i platja" ha estat, des dels anys 60, un dels pilars de l'economia valenciana. Però, per desgràcia, ha suposat també una degradació ambiental sense precedents de moltes àrees del litoral, tant en l'aspecte ecològic com en el cultural.

Avui assistim a la saturació i a la crisi del model, amb greus problemes per a la recuperació i restauració de les zones afectades. En particular, el caràcter fràgil de part del litoral l'ha fet incapaç, en molts llocs, de suportar l'enorme pressió que el turisme de masses exerceix sobre els recursos naturals, en especial l'aigua.

Donada aquesta situació de sobreexplotació del recurs turístic, és necessari limitar al màxim el seu impacte ambiental, aspecte que, d'altra banda, contribuirà a millorar el seu nivell de qualitat i la seua viabilitat futura, ja que la saturació, la baixa qualitat de molts serveis i instal·lacions, i la degradació ambiental generada són factors que juguen en contra de la sostenibilitat del sector i la seua competitivitat en relació amb altres àrees turístiques emergents que presenten ara millors al·licients.

Proposta 22. *Elaborarem un pla de turisme rural valencià respectuós amb els ecosistemes i els seus habitants. Dos elements principals configuren aquest apartat: Una adequació estreta entre els projectes de desenvolupament turístic i els recursos locals (hídrics, paisatgístics, agrícoles, etc.) i sotmetre a una moratòria les obres públiques (transvasaments, autovies, urbanitzacions) encaminades a afavorir l'extensió de les zones turístiques ja saturades o els recursos naturals de les quals estiguen sobreexplotats.*

II. DEFENSAR I RECUPERAR ELS SERVEIS PÚBLICS

Al País Valencià, el PP està procedint a la voladura de l'Estat social mitjançant la implantació de la lògica mercantil en la gestió pública.

La principal amenaça que en aquests moments se cern sobre l'Estat del benestar, i que afecta totes les administracions sense excepció, és la **privatització dels serveis públics**. Sota distintes fórmules contractuals (concessions, concerts...) es fa negoci amb el que hauria de ser alié a la lògica del benefici empresarial: la salut, l'educació, els serveis socials... Això acaba, de manera inevitable, deteriorant la qualitat del servei prestat i posa en risc la seua gratuïtat i la seua universalitat. Al mateix temps, les administracions externalitzen l'execució de tasques pròpies del personal funcionari a través d'assistències tècniques que han estat denunciades pels sindicats i, en algun cas, han motivat sancions de la Inspecció de Treball i sentències judicials condemnatòries. Ni tan sols funcions administratives tan sensibles com les d'inspecció o gabinet tècnic escapen a aquesta perillosa tendència que, a més, comporta una clara precarització de l'ocupació.

Per a Esquerra Unida, en canvi, els serveis públics constitueixen un dels elements centrals per a la transformació de la realitat cap a una societat lliure, justa i igualitària en l'àmbit de l'Estat social participatiu. La seua defensa i valoració és un dels aspectes fonamentals de la nostra acció política.

EUPV defensa radicalment el manteniment de la titularitat i la gestió pública (amb personal i organització pública) dels serveis públics, especialment dels serveis essencials per a la comunitat, que són l'educació, la sanitat i els serveis socials, per garantir el seu caràcter universal i gratuït. Per això, proposem la reversió a públic dels serveis privatitzats i *l'aprovació d'una norma autonòmica que determine les bases, incompatibilitats i condicions dels serveis prestats per empreses privades*.

EUPV adquireix un compromís amb els professionals i empleats públics i, enfront de la creixent desacreditació i menyspreu del col·lectiu, emprendre una campanya de dignificació de la seua tasca, impulsant-hi el diàleg amb els col·legis professionals i els sindicats, i adoptant-ne totes les mesures que milloren la qualitat de la prestació dels serveis públics.

Salut

Com a premissa bàsica de la nostra política sanitària, cal realitzar una defensa d'allò **públic**, considerant les infraestructures sanitàries públiques com a elements fonamentals per garantir la gratuïtat, l'equitat i la solidaritat en les prestacions de salut, **defensant el manteniment de la titularitat pública de les institucions, amb personal i serveis propis organitzats i gestionats per l'Administració**. Segons distints estudis realitzats per la "**Federación de Asociaciones para la Defensa de la Sanidad Pública**", **el País Valencià està a la cua de la sanitat espanyola**.

Una de les carències més significatives en la Sanitat espanyola es refereix al finançament dels serveis. D'acord amb l'estudi, la despesa total en salut representa a Espanya el 8,5 per cent del PIB, enfront de la mitjana dels països de l'OCDE, que

assoleix el 8,9 per cent. El diferencial resulta enorme si es compara amb el dels Estats Units, que destina el 16 per cent; França, que aporta un 11 per cent; Suïssa, que consigna un 10,8 per cent de la seua riquesa a la Sanitat, o Alemanya, que empra un 10,4 per cent. En termes de la despesa per persona –despesa per càpita– el nostre país destina 2.671 dòlars per cap, enfront dels 2.984 que dedica la mitjana de l'OCDE, els 7.290 dels Estats Units, els 4.763 de Noruega o els 4.417 de Suïssa.

Proposta 23. *Augmentar la despesa sanitària en relació al PIB fins a assolir la mitjana de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE).*

Proposta 24. *Congelació del Capítol de Farmàcia, amb l'adopció de les mesures adequades de control de les despeses i un ús òptim del medicament:*

- *Limitació del benefici de les companyies farmacèutiques o regularització de preus i especialitats, mitjançant una Comissió d'experts.*
 - *Analitzar l'eficàcia dels medicaments i la seua iatrogènia, reduir-ne la desmesurada promoció i el nombre d'especialitats permeses. Fer una auditoria de l'efectivitat dels nous fàrmacs abans de la seua introducció.*
 - *Generalització de genèrics, suavitzar la Llei de Patents i regular el marge farmacèutic.*
 - *Potenciar els protocols, l'educació continuada en terapèutiques, afavorir la prescripció per tractaments dins del propi procés de malaltia i no pels embolcalls comercials.*
-

Proposta 25. *Adequació de les plantilles dels Equips d'Atenció Primària amb una atenció mínima de 10 minuts per pacient, així com la possible implantació de medicines alternatives (acupuntura, naturopatia, homeopatia...), i la creació d'una Xarxa Integral d'Atenció Geriàtrica.*

Els hospitals espanyols disposen d'un total de 157.926 llits, la qual cosa suposa una taxa de 3,59 llits per cada 1.000 habitants, menys de la meitat d'allò que s'ha recomanat per l'Organització Mundial de la Salut (entre 8 i 10 llits per cada 1.000 habitants), segons dades del Catàleg Nacional d'Hospitals 2005 i de l'Institut Nacional d'Estadística (INE).

Per comunitats autònomes, Catalunya és la que disposa d'una major taxa de llits hospitalaris, amb 4,52 per cada 1.000 habitants, seguida de Cantàbria (4,30), Aragó (4,29), Canàries (4,25), País Basc (4,02), Astúries (3,94), Extremadura i Navarra (3,93) i Galícia (3,76).

Balears compta amb la mateixa taxa per càpita que la mitjana nacional (3,59 llits per cada 1.000 habitants), i per davall es troben Madrid (3,51), Melilla (3,40), La

Rioja (3,37), Múrcia (3,22), Andalusia (2,91), Ceuta (2,84), Castella la Manxa (2,72) i el País Valencià (2,71).

Proposta 26. *Incrementar el nombre de llits de mitjana-llarga estada fins a les recomanacions de 5 llits per cada 100 mil habitants, així com sistemes alternatius a l'hospitalització: Cirurgia ambulatòria, hospital de dia, assistència domiciliària, etcètera. Respecte a l'Hospital de la Ribera, Dénia, l'Hospital de Torrevieja, Manises, Elx i la xarxa primària ens oposem al model privatitzador seguit per a la seua realització, ja que estem en contra que els hospitals públics i els Centres de Salut esdevinguen organismes privats de gestió amb una clara finalitat lucrativa.*

Proposta 27. *Facilitar l'accés a una Mort Digna dins dels serveis sanitaris, consensuant-ne la normativa i possibilitant-ne els recursos necessaris dins de les institucions públiques per a tota la població.*

Malgrat existir un Pla Valencià de Salut Mental, aprovat fa tres legislatures, actualment segueixen sense completar-ne les transferències a la Conselleria de les Diputacions provincials i tampoc no s'han complit els terminis d'integració de la salut mental al Servei Valencià de Salut que marca la llei.

Proposta 28. *Desenvolupament del Pla de Salut Mental del País Valencià, amb una coordinació estable i àgil de totes les instàncies i entitats sense intenció de guany implicades (Conselleria, diputacions, ajuntaments, serveis socials, associacions d'usuaris i usuàries, etcètera). Introduir i potenciar la figura del Psicòleg clínic en tots els hospitals de la xarxa pública i en les Unitats de Salut Mental.*

La pràctica de la interrupció voluntària de l'embaràs al País Valencià està molt lluny d'estar normalitzada, ja que si bé és cert que ací es realitza a Centres Públics un percentatge major que a la resta de l'Estat (l'any 2008 es realitzà el 6,13% dels avortaments voluntaris en la sanitat pública al País Valencià enfront de l'1,9% al conjunt de l'Estat), aquestes són xifres que es poden considerar una pràctica marginal enfront del percentatge realitzat en la sanitat privada.

L'entrada en vigor de la nova Llei de Salut Sexual i Reproductiva i de la Interrupció Voluntària de l'Embaràs obri una perspectiva esperançadora en aquest tema, ja que, malgrat els seus punts qüestionables, en conjunt representa un canvi important respecte a l'anterior legislació, perquè, almenys fins a les 14 setmanes d'embaràs, reconeix el dret de la dona a decidir sobre la seua maternitat, incloent-hi aquesta prestació sanitària en el Catàleg de Prestacions del Sistema Nacional de Salut.

Proposta 29. *Desenvolupament de la llei de Salut Sexual i Reproductiva i de la IVE amb inclusió en el finançament públic dels nous mètodes anticonceptius, així com dels anticonceptius d'emergència, garantint la prestació de la IVE als centres sanitaris de la xarxa pública.*

Proposta 30. *Formació en matèria d'educació per a la salut en tots els àmbits educatius (escolars i extraescolars), que aborde des d'una òptica científica, responsable i respectuosa per a les orientacions sexuals i de vida personal.*

Per la regulació legal i el control de la producció i distribució de les drogues, amb la finalitat d'eradicar el tràfic il·lícit i d'estabilitzar el mercat d'aquests productes, amb una qualitat i un preu controlats públicament. Per la despenalització del seu consum i la seua possessió.

Proposta 31. *Cal desenvolupar una política d'informació i educació sobre les drogues i substàncies psicotròpiques en general, combatent a més les situacions de marginació que poden espantar cap al consum de drogues nocives com a via fictícia d'escapament. Continuem demanant-ne la despenalització del consum.*

Educació

Els últims quatre anys de govern del Partit Popular al País Valencià han estat marcats per la mobilització i la protesta de tota la Comunitat Educativa. Agrupats en la Plataforma de Defensa de l'Ensenyament Públic, associacions de pares i mares, associacions d'alumnes, associacions de veïns/es, associacions d'inspectors, associacions de directores de primària i secundària, els sindicats majoritaris de professorat i els Moviments de Renovació Pedagògica, han realitzat múltiples actes de protesta i manifestacions multitudinàries per denunciar la nefasta política educativa del Partit Popular.

L'absència de places escolars públiques per a matricular l'alumnat de 0 a 3 anys, la presència de barracons en molts centres, la insuficiència i inestabilitat de les plantilles docents, la no-continuitat de les línies en valencià, la manca de programes que garanteixen l'èxit escolar de tot l'alumnat, la falta de programes plurilingües que garanteixen l'aprenentatge d'altres llengües, els atacs a l'autonomia i al funcionament democràtic dels centres, la designació a dit d'inspectors, la creixent privatització de serveis com el menjador i el transport, i l'augment indiscriminat de concerts són alguns dels elements essencials que requereixen un canvi profund en la política educativa valenciana.

Per si açò fóra poc, es constata que una bona part dels centres no té els recursos materials adequats (aules de tecnologia o de música dignes, aules d'informàtica en condicions, salons d'actes, mobiliari, calefacció...). Les despeses de funcionament i de manteniment s'han reduït en còmput real d'acord amb els costos, amb el consegüent deteriorament de les instal·lacions públiques. S'ha produït una

implantació insuficient de la nova Formació Professional i dels Programes de Garantia Social. Fins i tot en els casos de Cicles ja en funcionament no sempre s'han implantat amb criteris coherents amb la realitat productiva.

A tot açò cal afegir l'actitud prepotent del Partit Popular, que li du a negar-se a escoltar les demandes de la Comunitat Educativa, a imposar autèntics despropòsits com l'Educació per a la Ciutadania en anglés i a abordar reformes tan antidemocràtiques com la del Consell Escolar Valencià, retallant-hi la participació de les famílies, alumnat i professorat i augmentant-ne la de l'Administració amb l'únic fi d'eliminar-hi la discrepància.

Enfront d'aquesta concepció, les persones que integrem EUPV creiem **que l'educació és un dret i el sistema educatiu un servei públic que tots els Estats han de garantir.**

EUPV aposta per una educació integral al servei de les persones i no del mercat, per una educació entesa no com a negoci, sinó com a servei públic, per una educació per l'emancipació de la persona i per la transformació social.

- **Per això, es compromet en la defensa d'una educació pública, popular i democràtica que contribueisca a la transformació social en el sentit de la igualtat, la justícia i el bé comú.**
- **Una educació laica, gratuïta, plural, científica i crítica, respectuosa amb les diferències alhora que integradora d'aquestes, coeducativa, respectuosa amb les diferents orientacions sexuals, inclusiva i compensadora de les desigualtats socials.**
- **Una educació, deure de l'Estat, que potencie vivències democràtiques, que practique processos d'avaluació emancipadora i que genere coneixements que permeten a totes les persones el protagonisme actiu en la societat.**

Proposta 32. *Promulgació d'una **Llei Valenciana d'Educació**, prèvia elaboració i ampli debat social del corresponent Llibre Blanc que aporte un diagnòstic rigorós de la situació del servei públic educatiu. La Llei **haurà de concretar actuacions i compromisos financers** almenys sobre: ampliació i adequació de la xarxa pública de centres, mesures específiques d'atenció a la diversitat i de compensació educativa, suport al professorat i millora de les seues condicions laborals, avaluació i control del sistema educatiu, junt amb vies i mitjans per a fomentar l'autonomia, la participació democràtica i l'obertura dels centres al seu entorn.*

Proposta 33. *EUPV establirà mecanismes efectius perquè **l'educació pública siga l'eix vertebrador del sistema educatiu**, per mitjà d'una xarxa pública de centres docents de titularitat i gestió pública, amb suficients places escolars per al conjunt de la població, i que permeta satisfer el dret a l'educació en totes les etapes educatives, en condicions d'igualtat.*

Proposta 34. EUPV aposta per la **gratuitat total de l'ensenyança** en tots els nivells educatius, des de l'educació infantil als 0 anys fins a la universitat, passant per la formació permanent d'adults. EUPV defensarà i promourà la **gratuitat total de l'educació**, fent-ne una aposta clara per la **socialització i reutilització de tots els materials curriculars** (llibres de consulta, llibres de text, ordinadors, materials audiovisuals, etc.) i procurarà que les activitats complementàries no siguin un element de marginació o exclusió.

Excepte a Irlanda i Grècia, no hi ha cap assignatura de religió o alternativa avaluable amb el mateix horari que les restants matèries i continguts controlats i supervisats per l'autoritat d'una confessió religiosa. Proposem una ensenyança en què se senten còmodes tant l'alumnat no creient com el creient de les diverses religions o creences. Un sistema públic d'ensenyança ha d'advocar per una educació de caràcter científic que excloga dels seus currículums qualsevol assignatura de caràcter confessional. Les creences religioses formen part de l'àmbit privat i, per tant, l'ensenyança de les religions ha de quedar al marge de l'ensenyança obligatòria i del currículum escolar.

Proposta 35. EUPV aposta per una **EDUCACIÓ LAICA**. És imprescindible eliminar l'adoctrinament religiós que suposen les ensenyances confessionals del currículum escolar, **derogant-ne l'Acord sobre ensenyança subscrit amb el Vaticà**. Cal reflectir en l'escola i en l'ensenyança la laïcitat i l'aconfessionalitat de l'Estat que assenyalava la Constitució, amb un **currículum sense ensenyances religioses**.

Vivim en una societat fortament condicionada per estereotips masculistes. Anuncis, programes de televisió, rols familiars, noms dels carrers, continguts dels llibres de text, etc. responen a un ordre simbòlic en què els homes adquireixen un paper dominant. Açò ens porta a una de les desigualtats més invisibles i que afecta el nombre més gran de persones: la desigualtat de gènere. La desigualtat derivada del fet de ser dona. La coeducació ha de ser un eix central de l'educació transformadora que propugna EUPV.

El model androcèntric que transmet estereotips jerarquitzants impregna l'educació de les persones des que naixen i al llarg de tota la vida i es manifesten en els diferents àmbits de formació: família, escola, espais d'oci, mitjans de comunicació, etc. Per això, és imprescindible que en els continguts i materials curriculars es facen presents les dones i la immensa activitat humana professional i social que han realitzat al llarg de la història. L'alumnat ha de tenir referents que impedisquen la reproducció dels paradigmes androcèntrics que fan invisibles els sabers de les dones.

Proposta 36. EUPV defensa una **educació coeducativa** i proposa **revisar els marcs curriculars incloent-hi la perspectiva de gènere**: Fer

visibles les dones i les seues activitats. Valorar la seua aportació a la història de la humanitat i de les diferents àrees de coneixement, a la ciència, a l'art, a la literatura, a la filosofia, etc. Reconèixer la importància dels treballs realitzats tradicionalment per les dones com són l'atenció dels més dèbils, el treball assistencial, etc. Educar en l'absoluta necessitat que els homes es corresponsabilitzen en la realització d'aquestes tasques.

El valencià és la llengua oficial i, a més, la històrica "i pròpia del nostre poble, del qual constitueix el més peculiar senyal d'identitat". L'estatut d'Autonomia i la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià reconeixen i declaren que "la Generalitat Valenciana té un compromís irrenunciable en la defensa del patrimoni cultural de la comunitat autònoma i d'una manera especial amb la recuperació del valencià". Només l'alumnat escolaritzat en Programes d'Ensenyament en Valencià -una cinquena part del total- compleix preceptivament aquesta llei.

En els últims anys, no obstant això, la política educativa del Consell en relació amb l'ensenyament en valencià sofreix una preocupant paralització. No hi ha un impuls institucional global i sostingut a favor de l'ús del valencià. El pla experimental dels centres bilingües en anglés (mal anomenats plurilingües), en la majoria dels casos, està fent-se a costa dels programes d'ensenyament en valencià. La generalització dels programes plurilingües reals ha de ser amb la garantia del domini del valencià.

Proposta 37. El valencià, dret de ciutadania. EUPV vol que totes les persones del País Valencià estimen i parlen el valencià, llengua històrica del nostre poble que cal defensar i potenciar. Cal reformar la LUEV perquè l'educació bilingüe siga assumida com a model educatiu propi de tot el sistema educatiu valencià.

El sistema educatiu públic acull tota la població i així els centres es converteixen en llocs de trobada i convivència en què s'atén tota la diversitat humana. El sistema educatiu té davant de si dos grans reptes: reconèixer aquesta diversitat com un valor irrenunciable, donant sentit a l'educació de totes les persones que hi passen, alhora que aborda de manera constructiva els problemes que se'n deriven.

És aquesta una noble i difícil tasca que no poden abordar només els docents i les famílies. La diversitat cultural i la desigualtat social present en les aules requereix de la intervenció d'altres professionals en els centres escolars que col·laboren en l'atenció a l'alumnat en situació econòmica, cultural o social desfavorable.

Proposta 38. L'educació ha de garantir la igualtat d'oportunitats. Per a EUPV, l'objectiu principal del sistema educatiu és garantir el dret de tots i totes a **aprendre amb èxit i obtenir la titulació corresponent**, siga quina siga la seua procedència social o cultural, i siga quin siga també l'àmbit territorial on s'estiga escolaritzat. Per això, és necessari **atendre la diversitat de l'alumnat** i establir mesures que permeten combatre les

desigualtats socials i evitar el fracàs escolar. Per això, calen més recursos econòmics i un nou Disseny Curricular.

L'educació s'ha de concebre com un projecte comunitari. Sense la intervenció de tota la societat és impossible aconseguir majors cotes de formació i d'igualtat. **Educar a la ciutadania per a la participació responsable i crítica hauria de ser l'objectiu fonamental del nostre sistema educatiu.** No obstant això, en la pràctica, poc s'ha fet per a avançar per aquest camí.

Durant els governs socialistes, encara que la LODE es presentava com una llei progressista en tant que recollia i regulava per primera vegada la participació de l'alumnat i les famílies en la vida dels centres, no passava d'això, de recollir. Res es va fer després per afavorir el seu funcionament i, amb el temps, s'ha demostrat la seua total insuficiència per a resoldre els problemes dels centres i garantir una veritable participació. **Els Consells Escolars rars vegades passen de ser un òrgan burocràtic que ratifica tasques i acords ja presos pel Claustre.** Per si açò fora poc, el 1995 es va aprovar la *Llei orgànica sobre la participació, l'avaluació i el govern dels Centres docents* que va suposar un retrocés quant al repartiment de responsabilitats i tasques en els centres i va frenar la possibilitat d'aprofundir en experiències de gestió democràtiques, reforçant-ne el paper dels directors i la inspecció i animant a la competitivitat entre centres.

Amb l'arribada del PP, s'inventen la LOCE, anomenada llei de qualitat educativa per uns i llei calamitat per altres, que acaba de rematar la feina, eliminant-ne expeditivament les competències del Consell Escolar relatives a la direcció i gestió dels Centres Escolars i relegant-los a un paper totalment secundari. La LOCE estableix un model de direcció professional enfront d'un model participatiu a fi d'una qualitat que ells entenen com a competència, selecció i control i que res té a veure amb la igualtat d'oportunitats i la formació democràtica de la ciutadania.

Quant a la LOE, aquesta no aporta cap proposta creativa al respecte.

Al País Valencià, la situació s'ha agreujat en els últims anys de govern del Partit Popular. S'ha sostret als Consells Escolars de Centre la capacitat de triar als òrgans de direcció, d'acord amb les polítiques neoliberals que tracten de potenciar un model d'“**eficiència de gestió empresarial**” traslladant als sistemes públics els esquemes de la iniciativa comercial privada.

Proposta 39. *EUPV creu que la participació i la democràcia als centres escolars constitueixen una garantia de qualitat. Per això, impulsarà els Consells Escolars i democratitzarà el seu funcionament. Així mateix, impulsarà experiències de participació democràtica dels centres escolars com ara: direccions col·legiades i rotatives, i nous canals de participació de les famílies i de l'alumnat a la vida del centres. EUPV aposta per una universitat democràtica i proposa la creació i/o el reforç del paper dels Consells Interuniversitaris, Consells Socials i Claustres Universitaris. Amb un Consell Interuniversitari amb representació de l'Administració autonòmica, de la universitat o universitats, de l'Assemblea legislativa, dels estudiants i dels agents socials.*

Proposta 40. EUPV defensa el **cos únic de professorat**, una millora de les seues condicions laborals i està per la qualificació professional. Per això, impulsarà més i millor la formació inicial i permanent del professorat.

Els pressupostos d'Educació de 2010 aprovats pel PP continuen, quan no empitjoren, una política que no ha donat resposta als problemes de l'ensenyança al País Valencià, especialment en la lluita contra el fracàs escolar, que ja regateja el 40%. Per contra, el govern valencià ha continuat desequilibrant la balança a favor de l'ensenyança privada que han materialitzat en projectes com la concertació en el nivell no obligatori d'Educació Infantil i Batxillerat o la generalització dels concerts econòmics amb la totalitat de centres privats d'educació secundària obligatòria.

Totes les propostes d'EUPV requereixen un finançament públic suficient, adequat i solidari. Les nostres propostes programàtiques sobre finançament i planificació pretenen, abans que res, que les oportunitats educatives de tots els ciutadans i ciutadanes siguen bàsicament iguals, al marge del fet de residir en una zona rural o urbana, en un xicotet municipi o en una de les principals ciutats del País Valencià. El finançament i la planificació han de ser instruments que permeten que el dret a l'educació siga el mateix per a tot l'alumnat independentment del seu origen social o territorial. **EUPV es compromet des de l'acció de Govern que l'elaboració dels pressupostos autonòmics, i en concret els d'educació, siguen pressupostos participatius.**

Proposta 41. EUPV proposa destinar **un 7% del PIB a millorar l'educació pública** i fer una planificació de l'oferta educativa que permeta:

- a. Generalitzar l'escolarització de tots els escolars de 3 a 6 anys i generar un nombre suficient de places públiques infantils de 0-3 anys.
 - b. Eliminar tots el barracons dels centres de educació infantil i primària.
 - c. Impartir tota l'ESO als IES.
 - d. Cobrir la totalitat de la demanda d'EPA (presencial i a distància).
 - e. Implantar programes de garantia social (o iniciació professional) i cicles formatius acords amb les tendències d'ocupació del País.
 - f. Garantir, almenys comarcalment, una oferta suficient d'ensenyances de règim especial, garantint-ne l'existència d'una oferta territorialment equilibrada que puga donar cobertura a la demanda en les distintes ensenyances i graus.
-

Esports

En els anys de govern del Partit Popular al País Valencià, hem trobat a faltar una política de promoció real de l'esport de base i popular. S'ha anat degradant la participació, des de l'esport en edat escolar fins al federatiu, a causa d'una deixadesa continuada en el desenvolupament d'estratègies i inversió econòmica que afavoriren aquestes polítiques, apostant clarament pel negoci dels grans i costosos esdeveniments tipus Copa Amèrica o Formula 1.

Hem assistit a la congelació, any rere any, de les ajudes a l'Esport destinades a ajuntaments i entitats públiques, com les federacions esportives, del nostre país.

En la societat actual es fa cada dia més necessari, per a mantenir i millorar la qualitat de vida dels ciutadans, que es promoció i inverteix en l'esport per a tots i totes.

La pràctica de l'activitat física i l'esport contribueix a millorar l'estat de forma dels ciutadans d'un país, la qual cosa ens permet realitzar tasques diàries sense fatigues i gaudint de les activitats quotidianes de treball i oci; per això, des d'EU desenvoluparem programes que consciencien la ciutadania sobre aquesta necessitat i facilitarem els mitjans per a generalitzar-hi la practica de l'esport per part de tots els ciutadans i ciutadanes del País Valencià.

Proposta 42. *EU desenvoluparà un Pla Valencià de Promoció de l'Esport i de l'Activitat Física, que facilite la pràctica esportiva a tots els ciutadans i a totes les ciutadanes sense distinció d'edat, sexe o condició física.*

La relació entre la pràctica d'activitat física i la salut està avui dia fora de tot dubte. L'evidència científica s'ha acumulat de tal manera que els estudis actuals s'enfoquen ja més en l'estudi de la naturalesa de les relacions entre exercici físic i salut que a determinar si aquestes relacions existeixen. Avui hi ha una forta evidència mèdica sobre els efectes perjudicials per a la salut que provoca el sedentarisme.

En coordinació amb la Conselleria de Sanitat, promourem accions de prevenció de la salut a través de la promoció de l'activitat física en la ciutadania del País Valencià. Invertirem en la millora de les instal·lacions esportives i en programes de promoció de l'esport, donant suport als clubs i a les federacions esportives.

Proposta 43. *Des d'EU incrementarem la inversió en esport perquè entenem que invertir en esport és reduir la despesa en sanitat.*

Des d'EU desenvoluparem un programa específic de promoció de l'esport escolar en tota la xarxa pública de l'educació primària, secundària i formació professional; la intenció és que cada centre tinga el seu propi Programa d'Esports, on es tinguen en compte les necessitats dels alumnes, afavorint-hi la practica diversa dels

diferents esports, i impulsant l'associacionisme en col·laboració amb les diferents federacions esportives.

Proposta 44. *Per a EU, l'esport educa; per tant, promocionarem l'esport en edat escolar universitària.*

La situació geogràfica i el clima de la nostra comunitat, fa possible la pràctica de l'esport en la natura i el seu entorn, a més de servir com a activitat a l'aire lliure que permeta gaudir dels paratges i potenciar el desenvolupament econòmic de les nostres ciutats i pobles rurals. Des d'EU promourem l'elaboració d'un Directori que done les pautes per a la Gestió Sostenible de l'Esport i la Naturalesa.

Proposta 45. *Des d'EU promocionarem l'esport en la natura com a desenvolupament social i econòmic del País Valencià. Per la sostenibilitat.*

Benestar Social

La lliure competència i els canvis en la política d'ocupació són aspectes clau del neoliberalisme que provoquen el desmantellament progressiu de les polítiques socials, incrementant la pobresa en tot el món i uns canvis de valors assimilats al pensament únic, on allò important és el poder, els diners, l'individualisme... L'exclusió s'esdevé una forma extrema de desigualtat social, de no-participació, de no-ciutadania.

Proposem la recuperació i el reforçament de l'Estat social, el protagonisme del sector públic i dels serveis públics com a element redistributiu i de cohesió social.

Esquerra Unida lluita contra les relacions socials i laborals injustes, per la igualtat d'oportunitats per a homes i dones, i contra totes les polítiques regressives, tant si vénen de governs del PP com si vénen de governs del PSOE. Tot això emmarcat en la participació per al control i la gestió de prestacions i serveis que garanteixen recursos suficients i protecció social plena.

Proposta 46. *Davant de l'abandó legislatiu en matèria de serveis socials proposem **una nova llei de segona generació**, que garanteixca uns **serveis socials públics** actualitzats i garanteix de les noves necessitats i demandes actuals, que vinculen en aquest el **desenvolupament de la llei per a l'autonomia personal i dependència**, el dret subjectiu, així com una dotació de mitjans per a **programes i prestacions** bàsiques per mitjà d'un **catàleg de serveis bàsics homologats**.*

Proposta 47. Recuperem la **prevenció, la promoció** i aportació a la **crítica social**, on l'eix central de qualsevol actuació ha de ser **els ciutadans i les organitzacions sociofamiliars**, buscant l'impuls a un **desenvolupament comunitari on hi haja l'associacionisme com a ciutadania activa i no lucrativa** compromesa i el moviment ciutadà generadores de teixit social i de serveis a la comunitat coordinats amb les **estructures públiques de serveis socials generals i especialitzats**.

Proposta 48. Impulsarem la **coordinació entre les àrees de benestar social** (ocupació, salut, habitatge...) **vinculant allò general amb els serveis especialitzats** en diferents sectors poblacionals: dona, majors, immigrants, discapacitats, exclusió social, infància i joventut... atenent a plans sectorials d'actuació específica des de la **reestructuració de la Conselleria de Benestar Social**.

Proposta 49. Ens comprometem a recuperar un sistema de Serveis Socials amb la **dotació física d'estructures bàsiques** garantides on desenvolupar els programes i serveis específics i generals: centres socials, residències, centres de dia, centres d'oci, polivalents... atenent a les ràtios de població existents inserides en un **pla d'ordenació** territorial de serveis generals i especialitzats, atenent a la comarcalització i serveis mancomunats.

Proposta 50. Enfront del menyspreu i dualització professional, optem per un **compromís amb els professionals públics: regulació de funcions professionals** en diàleg i acord amb els col·legis professionals i sindicats. Cal un impuls formatiu i la dignificació de la funció professional.

Proposta 51. Davant de l'actual vinculació de cobertura de necessitats bàsiques al mercat i la precarietat salarial, proposem un **salari social** per als ciutadans en estat de necessitat com a última xarxa garant de protecció del sistema.

Proposta 52. Recuperar i impulsar polítiques actives d'habitatge des de l'**Institut de l'Habitatge** del País Valencià (actual IVHSA), apostant per la seua dinamització com a ens públic per al foment de polítiques actives d'habitatge social, lloguer jove i urbanisme social que atenga la inclusió de col·lectius amb especials dificultats (joves, discapacitats, immigrants, majors...).

Proposta 53. Si considerem que l'urbanisme és alié a la discapacitat i la mobilitat restringides, apostem per la dotació i desenvolupament d'un **Pla d'Accessibilitat Autonòmic** per a ciutadans amb mobilitat reduïda que aborde les necessitats de reforma, condicionament i dotació d'accessibilitat per a discapacitats. Aquest pla ha de coordinar-se amb el Pla d'Inclusió Social.

Proposta 54. Conegut el col·lapse en l'aplicació de la Llei de Promoció de l'Autonomia Personal i atenció a les persones en situació de dependència i les seues famílies: Modificació d'incompatibilitats, Gestió comarcalitzada del diagnòstic, Modificació de valoracions i diagnòstics en funció de col·lectius i problemàtiques, Coordinació sociosanitària, supressió del copagament, ampliació de la cartera de serveis amb prioritització dels serveis socials locals, vinculació als equips socials d'atenció primària, derogació de la gestió privada (AVAPSA).

Proposta 55. Davant de l'abandonament dels **col·lectius més necessitats**: Creació de plans específics: Pla d'Inclusió i Lluita contra la pobresa i l'exclusió social, i un **Pla de visualització, prevenció i inclusió de les persones amb problemàtiques de salut mental**.

Administracions públiques

Des d'una perspectiva tant ètica com política, assistim a una degradació creixent de la vida democràtica. Els casos de corrupció s'encadenen, sent tan sols la punta de l'iceberg d'un problema afavorit per la **manca de control i transparència** en les contractacions públiques. La Sindicatura de Comptes no té la suficient independència per a realitzar les seues funcions estatutàries. A més, té recursos limitats i se centra en auditories formals de comptabilitat i legalitat sense fiscalitzar a fons les despeses dels grans ajuntaments, les diputacions i la constel·lació de "xiringuitos" de l'Administració autonòmica (societats mercantils, fundacions, etc). Només quan la crisi econòmica i les restriccions pressupostàries s'han fet dramàtiques, s'ha començat a escometre la supressió o fusió d'entitats públiques de gestió privada la pròpia existència de les quals era generalment desconeguda.

Proposta 56. Aprovar una Llei de Transparència que permeti a la ciutadania accedir a la informació pública i crear en les Corts una comissió permanent per a controlar la despesa pública, especialment en els contractes públics de la Generalitat.

La mala organització de la plantilla de la Generalitat es manifesta en una alarmant manva de personal i mitjans en determinats serveis (principalment, els territorials i d'atenció directa al públic) mentre que, en altres, es produeix una inflació de llocs directius, eventuais o d'assessoria.

Proposta 57. *Racionalitzar el nombre de conselleries i centres directius, i reduir considerablement el nombre de personal eventual i de confiança (assessors, coordinadors de secretaries autonòmiques...).*

Proposta 58. Convocatòries d'Ofertes d'Ocupació Pública anuals, que redueixen la temporalitat en l'Administració de la Generalitat i garanteixen la continuïtat i qualitat dels serveis públics.

Especial consideració mereixen els **problemes de l'Administració de Justícia**, servei públic essencial en el qual intervenen tres administracions: la Generalitat té la competència sobre mitjans materials i humans; el Ministeri de Justícia fixa la planta judicial i continua retenint-ne la competències sobre Fiscals i Secretaris Judicials; i, finalment, el Consell General de Poder Judicial exerceix l'autoritat governativa sobre els jutges i magistrats. Aquesta situació complica enormement la necessària tasca de modernitzar la Justícia.

Proposta 59. *Modernitzar i dotar l'Administració de Justícia de tots els mitjans necessaris per a agilitar el seu funcionament com a servei públic essencial i fer-la més accessible als professionals i a la ciutadania.*

La suficiència financera és condició indispensable per a l'adequada prestació de serveis, la qual cosa només pot garantir-se a través d'una fiscalitat forta i progressiva, i d'un repartiment equitatiu i just dels pressupostos públics.

Proposta 60. *Millorar el finançament de les administracions locals a través dels Pressupostos Generals de l'Estat i dels Pressupostos de la Generalitat (dotar de pressupost la partida del Fons de Cooperació Local de la Generalitat), utilitzant-hi com a referència el percentatge d'un 25% dels pressupostos públics.*

Habitatge

Des d'Esquerra Unida, l'habitatge l'entendem com un **dret fonamental**, constitucionalment garantit, que forma part essencial del concepte **d'Estat de**

Benestar (juntament amb educació, sanitat, prestacions social, seguretat en el treball, etc.). **L'habitatge és un element clau per a la cohesió social**, i també territorial, i denunciem que en l'actualitat s'estan vulnerant per part de la Generalitat (en gran mesura) els drets socials (en termes d'accés a l'habitatge) que la legislació en matèria d'habitatge assegura a la ciutadania.

Un dels efectes de la crisi residencial que patim al País Valencià és, per una banda, tant els **fenòmens d'exclusió residencial** de part de la població que no ha pogut ni pot accedir a un habitatge en condicions dignes i, per l'altra, els **extraordinaris nivells d'endeutament hipotecari** que hi ha hagut de contraure bona part de la ciutadania que ha accedit a un habitatge (en aquest cas en propietat).

La política d'habitatge s'ha basat en la **concepció de l'habitatge com un bé d'inversió i enriquiment** (fonamentalment de les empreses promotores), i **no com un bé d'ús, necessari per a la cohesió social i preferent** en termes de desenvolupament social i econòmic.

Proposta 61. Elaboració d'una Llei del Dret a l'Habitatge, que garantezca que el conjunt de la població satisfà les necessitats en matèria d'habitatge. Aquesta llei permetrà a la ciutadania l'exercici del dret d'exigència legal a la Generalitat per posar en pràctica tots els instruments de política d'habitatge que garantezquen aquest dret social i econòmic fonamental.

III. GARANTIR ELS DRETS I LES LLIBERTATS DE TOTES LES PERSONES

Joves

Joventut, economia i ocupació

Des d'un punt de vista material és evident que ser jove significa afrontar dificultats quasi infranquejables per aconseguir el dret a l'autonomia econòmica necessària per a la seua emancipació. Temporalitat, rotació, baixos salaris i accidents de treball dibuixen un panorama laboral marcat per la precarietat, realitat que aconseguix cotes alarmants al nostre país, a la cua del conjunt de l'Estat espanyol en tots els indicadors que tenen les persones joves com a referència. Així, l'any 2009 segons les dades de l'EPA, les persones menors de 34 anys constituïen, al nostre país, el 49,6 % de les persones aturades, la qual cosa explica les enormes dificultats que troben els i les joves valencians/nes per poder aconseguir un projecte vital propi, independent i consolidat; realitat que s'agreuja en el conjunt de l'Estat al llarg del 2010 i que és evident que afectarà més negativament a la comunitat més endeutada i hipotecada de tot l'Estat.

La precarietat laboral, la subocupació, les trampes dels contractes i beques de pràctiques, la menor remuneració, la temporalitat... continuen sent els problemes

econòmics diaris a què els i les joves valencians/es s'enfronten. Igual que en el cas d'altres col·lectius socials, la joventut està en una situació de desavantatge clar dins del sistema social i el sistema laboral espanyol. Els problemes específics de la joventut no l'aïllen de la resta. Habitatge, sanitat, treball, educació... són problemes greus de la societat espanyola en el seu conjunt, que els i les joves pateixen amb més força.

Proposta 62. *Desaparició de la figura dels i les becàries, siguen d'investigació o de pràctiques, considerant-los personal laboral que han de gaudir de contracte de treball amb els mateixos drets que qualsevol treballador o treballadora.*

Joventut, habitatge i urbanisme

Les evidents dificultats econòmiques que els i les joves pateixen, com a conseqüència de la seua situació precària i discriminada dins del mercat laboral, es traslladen a l'altre gran pol de l'emancipació econòmica: l'accés a un habitatge, ja siga en règim de lloguer, ja siga en el quasi inaccessible règim de compra. Així, gran part de les persones joves passen molts anys de la seua vida d'un treball a un altre, havent d'optar per viure a casa dels seus pares, sense possibilitat real d'emancipació, escoltant, a més, el fals mite de viure acomodades i condemnant al país a una de les taxes de natalitat més baixa del món.

Proposta 63. *Impuls de programes de convivència intergeneracional, potenciant en els nostres municipis l'experiència de compartir pis entre joves i persones majors, com una opció més d'emancipació del domicili familiar i un mecanisme complementari, però mai substitutiu, a la Llei de Dependència.*

Joventut i Sexualitat

La sexualitat lliure i saludable ha de ser un fi definit en positiu per ell mateix. No sols hem d'incidir en una sexualitat sense riscos, sinó també en l'educació en una vida sexual plena, que s'allunye dels mites de l'androcentrisme i l'heterocentrisme. A més, no podem deixar d'assenyalar que una millor educació en sexualitat i una vida sexual més plena, conscient i corresponsable redundarà en una de les millors actuacions per a millorar la salut dels i les joves, sent un gran instrument previsor dels embarassos no desitjats en adolescents, que tan altes taxes aconsegueixen en el nostre país.

Notem canvis en la nostra cultura sexual: estem passant d'un model tradicional de sexualitat associada a la reproducció i la tradició, a un model de sexualitat productiva, més egoista, més de rànquing, que associa la sexualitat a metes externes, més enllà de la parella i de la pròpia persona. Els mitjans d'informació i la cultura de consum potencien el sexe com a objecte de consum i no com a relació/comunicació entre persones. El model d'educació sexual ha d'evitar acabar en qualsevol d'ambdós

extremes, per a incidir en la sexualitat viscuda amb llibertat i de manera plenament satisfactòria.

Proposta 64. *Foment de campanyes municipals i autonòmiques que incidescuen en una educació sexual integral, no heterocentrista ni patriarcal. Tallers i cursos gratuïts que ensenyen a les persones joves a viure-la de manera natural, com un mecanisme de comunicació i d'empatia, fugint tant de la tradicional associació al pecat com de la concepció de la sexualitat com a repte i competència. Defensa de la sexualitat i el seu gaudi com una part del desenvolupament personal i l'emancipació de les persones joves en els diferents centres municipals de joventut.*

Joventut, política i diversitat

La joventut és una etapa de la vida privilegiada a l'hora de poder transformar els hàbits d'una societat i ajudar a la seua transformació en un món més just, més equitatiu i més solidari. Per això, és també un espai privilegiat per a desconstruir els discursos sobre la diferència, així com un espai clau per a la formació de les persones en la participació política en positiu.

Per això, hem d'incidir també en la participació política de les persones joves, incrementant-hi el seu protagonisme en la presa de decisions sobre polítiques de joventut, adoptant-ne fórmules d'intervenció directa en la confecció de pressupostos, programes o introduint-hi òrgans o mecanismes de control i seguiment directe en el desenvolupament de les programacions. A més, hem de potenciar la relació entre els joves i la política, entenent aquesta d'una manera positiva, com a acció col·lectiva de presa de decisions destinades a la transformació social.

Proposta 65. *Desenvolupar campanyes i accions formatives orientades a la igualtat i prevenció del maltractament de gènere entre les persones joves. Els centres educatius, formals i no formals, i els espais de socialització de la joventut han de ser els punts d'atenció i informació primària sobre violència de gènere. Les campanyes i programes no han de situar-se lluny de les persones joves, sinó buscant la seua màxima implicació. És urgent el desenvolupament d'un espai de comunicació, disseny i acció entre un IVAJ renovat i l'Institut de la Dona, amb plena participació d'associacions juvenils, educatives i feministes.*

Joventut, oci i esport

Els i les joves valencians/es posseeixen poques alternatives d'oci i esport. Sense dubte, el baix lloc de l'índex estatal autonòmic d'oferta cultural que ocupa el nostrepais és un clar indicador del desert cultural existent.

L'important, per tant, en el cas del País Valencià no és només progressar en una oferta alternativa d'oci, cultura i esport per a les persones joves, sinó fer-ho, a més, abandonant tot discurs de criminalització de la joventut, cedint-li espais públics i respectant-ne la seua ocupació corresponsable i respectuosa.

Proposta 66. Promoció de la signatura de "Pactes a la nit" en barris amb excessiva presència juvenil en horari nocturn per a aconseguir acords d'habitabilitat, promoció de la salut entre els joves i millora de les condicions de convivència general entre col·lectius implicats: joves, hostalers de bars de copes, famílies i adults.

Dona

Proposta 67. Integració de **la perspectiva de gènere** transversalment en els pressupostos autonòmics, garantint l'elaboració i aplicació d'**informes d'impacte de gènere en tots els capítols**.

Proposta 68. Desenvolupar **polítiques actives d'ocupació** per a acabar amb l'economia submergida en els sectors tradicionals del País Valencià. En els programes, plans d'ocupació i adjudicació de projectes públics garantir la perspectiva de gènere, la inclusió de plans d'igualtat i un estudi d'impacte de gènere. Impulsar programes específics per a dones amb càrregues familiars amb escassos recursos i amb especial atenció al medi rural

Proposta 69. Garantir-ne, des de recursos públics, l'atenció a la **situació de dependència i diversitat funcional, fomentant i creant ocupació pública**. Impulsar mesures per a la corresponsabilitat i compatibilització de les tasques de la llar i de l'atenció personal. Equiparació en permisos iguals i intransferibles per naixement i adopció.

Proposta 70. Iniciatives per a **derogar el Règim especial d'empleades de la llar**, incorporant-lo al Règim general de la Seguretat Social. **Ampliació del cos d'Inspecció de Treball** amb especial atenció al frau, la discriminació per qüestió de sexe o orientació sexual, la diversitat en la salut i higiene en el treball, l'elaboració i implementació dels plans d'Igualtat i el seguiment dels protocols d'acostament sexual. Impulsar l'**Observatori de Gènere** en l'àmbit laboral i social.

Proposta 71. Impulsar l'homologació de la formació d'agents i promotores d'Igualtat. **Creació d'una xarxa pública d'agents d'igualtat.** Incorporació i reconeixement a les associacions de dones que treballen contra la desigualtat i discriminació sexista com a **agents socials legítims representatius.**

Proposta 72. Apostar per una **formació i prevenció en hàbits de vida saludables per a les dones** enfront de la medicalització sistemàtica de la medicina androcèntrica. Garantir, a través de recursos públics, el desenvolupament i atenció d'una vida sana, plena i en igualtat. Aplicar la perspectiva de gènere en la investigació i desenvolupament mèdics.

Proposta 73. Tractament de la **violència de gènere com una qüestió d'Estat**, amb dotació pressupostària suficient i real per a la seua eradicació. Model alternatiu i integral per a dones en situació de violència de gènere que fomenti l'autonomia plena i real de les dones. Formació, amb perspectiva de gènere, de tots els i les agents que participen en un procés de violència de gènere.

Proposta 74. Garantir mesures públiques per a **eradicar l'explotació sexual de dones i xiquetes**, garantint-ne una igualtat de condicions, tracte i oportunitats.

Alliberament sexual

COMPROMÍS AMB EL MOVIMENT PER L'ALLIBERAMENT SEXUAL

Des d'Esquerra Unida ens presentem a aquestes eleccions conscients i orgullosos d'haver participat en els avanços socials de lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals, i ens sentim especialment satisfets perquè aquests avanços els hem aconseguit treballant amb el conjunt de moviments socials LGTBI, a través de molta lluita i organització política. El que ens queda per conquistar només podrem aconseguir-ho per la mateixa via, és a dir, vindicant i lluitant per la nostra dignitat, perquè tenim el dret a triar la nostra identitat, a decidir sobre els nostres cossos i a fer realitat nostres desitjos.

Les principals traves per a la igualtat real segueixen ací:

Continuem patint una educació que ens agredeix i discrimina, en la qual se'ns imposa l'heterosexualitat com a únic model vàlid i on patim les majors taxes d'acostament escolar. Continuem discriminades en els barris, en els pobles xicotets, en els nostres llocs de treball o en les nostres famílies. S'invisibilitzen diferents models de famílies, entre elles, l'homoparental i s'instauen polítiques LGTBI sense contemplar la realitat bisexual. Es continuen imposant models de cossos i de vivències sexuals que

ens oprimeixen i ens amarguen. Els estereotips de bellesa i moda amb què se'ns bombardeja diàriament ens imposen models irreals amb què mai ens sentirem a gust. El col·lectiu seropositiu continua estigmatitzat.

Perquè urgeix desenvolupar polítiques que recullen la diversitat del col·lectiu LGTBI en totes les seues facetes, confluint amb múltiples col·lectius que pateixen discriminació i que estan en situació de desigualtat (cegues, sordes, ancianes, persones en cadira de rodes...). Perquè seguim sense dignificar i agrair a totes les persones (incloses les LGTBI) que van lluitar contra la dictadura franquista. Perquè encara rebem insults quan caminem pel carrer. Perquè seguim immerses en un sistema heteropatriarcal que ens invisibilitza i ens agredeix a cada moment. Perquè encara falta molt per aconseguir la igualtat real i per a avançar cap a l'alliberament sexual dels nostres cossos en l'esfera pública.

A més d'aquesta realitat social en què ens trobem immerses les persones LGTBI, ara se suma el context d'una crisi profunda del capitalisme que ens afecta amb major duresa, perquè que "el mercat rosa" no és una solució, ja que les minories sexuals no volem ser consumidores passives, sinó ciutadanes actives amb independència de la nostra capacitat de compra, perquè tenim drets més enllà de si aportem o no beneficis.

La nostra proposta política LGTBI és transversal a tot el programa polític tant en la forma d'elaboració d'aquest, com en les propostes de totes les àrees, però les nostres apostes concretes queden articulades en:

Proposta 75. Una llei autonòmica encaminada a lluitar contra la LGTBIfòbia. Aquesta llei abordarà diversos àmbits de tota la societat valenciana amb l'objectiu d'eradicar la desigualtat que patim les persones LGTBI. Aquesta gran aposta d'Esquerra Unida en matèria de diversitat sexual estarà estructurada en múltiples eixos (transsexualitat, educació, lesbianisme, joventut, àmbit laboral, models familiars, salut, diversitat, migració, etc.), en definitiva, un compromís per la visibilitat, l'alliberament i la igualtat de lesbianes, gais, bisexuals, transsexuals i intersexuals...

Proposta 76. Compromís per treballar des de les institucions i el carrer la realitat transsexual, col·laborant activament amb els col·lectius LGTBI, assumint i compartint la Campanya per la Despatologització de la Transsexualitat, però també analitzant la situació dels centres multidisciplinaris i hospitals de referència per garantir, de forma real, la cobertura gratuïta de tot el procés de reassignació de sexe per a qui ho sol·licite, incloent-hi les transsexuals immigrants i menors de 16 anys. Sense oblidar l'assumpció de mesures d'acció positiva per a afavorir la integració laboral de les i els transsexuals.

Proposta 77. Ens comprometem amb la visibilitat, l'alliberament i la igualtat real de lesbianes gais, bisexuals, transsexuals i intersexuals: Recuperant la Memòria Històrica de les víctimes LGTBI de la

dictadura al País Valencià. Potenciant campanyes d'informació social que promoguen comportaments i actituds de respecte i igualtat, així com retirant qualsevol ajuda o subvenció per part de l'Administració (local o autonòmica) a aquelles entitats que, per la seua ideologia o activitat, incórreguen en qualsevol manifestació de LGTBIfòbia. Incloent, dins de les polítiques de joventut, mesures que permeten garantir la llibertat d'expressió de la sexualitat, amb la finalitat d'evitar els problemes d'inseguretat, baixa autoestima, depressió etc., derivats del rebuig en un ambient familiar i/o escolar. A més, en els casos d'expulsió de la llar familiar per raó d'orientació sexual o identitat sexual, les administracions (local o autonòmica) hauran de facilitar l'ajuda necessària als o les joves en aquesta situació.

En definitiva, reiterem el nostre compromís per construir una societat més lliure i diversa, on avancem cap a l'eradicació de la LGTBIfòbia arrelada en la nostra societat.

Immigració, pau i solidaritat

COOPERACIÓ. EL MODEL D'EUPV

EUPV concep la cooperació solidària com l'acció conjunta d'organitzacions i moviments del sud i del nord per a la transformació de les injustes estructures polítiques, socials i econòmiques causants de les desigualtats entre països explotats i explotadors i el seu efecte principal, la pobresa. En conseqüència, s'oposa a tota forma d'instrumentalització interessada d'aquesta i, especialment, a la seua militarització, i denúncia el discurs dels exèrcits com a "ONG humanitàries" i la creixent presència de forces militars i policials sota la imatge de la solidaritat i la cooperació en un nombre de països cada vegada major.

EUPV farà de la cooperació solidària una de les prioritats fonamentals de tota la seua acció exterior.

Proposta 78. *Impulsar el consum responsable, donant suport a iniciatives econòmicament viables de comerç just i finançament alternatiu, millorant-ne la informació i sensibilització als i les consumidores (campanyes de sensibilització i etiquetatge social) i posant en marxa programes de compra ètica en tota l'administració pública autonòmica.*

D'IMMIGRANTS A CIUTADANES I CIUTADANS

La política estatal d'immigració ha experimentat, des de fa temps, un greu retrocés en els drets humans. La involució va des de la negació de drets fonamentals de les persones (drets d'associació, reunió, manifestació i vaga), passant pel fracàs del

sistema de quotes o contingents i arribant fins a l'últim fallit procés extraordinari de regularització. Aquesta política que fa pràcticament impossible l'entrada en condicions de legalitat, passa per la "recuperació" dels Centres d'Internament i l'expulsió com a única mesura d'aplicació als qui no tinguen els permisos administratius. S'hi afegeix les restriccions a la reagrupació familiar, les expulsions il·legals i indiscriminades dels menors, la minva de la protecció judicial enfront de les accions administratives, la utilització del padró com a instrument de control i repressió policial o les il·legítimes facultats conferides a les companyies de transports privades. Per a justificar aquestes mesures i el seu enfocament repressiu, els distints governs del PP abans, i ara el govern del PSOE, han desenvolupat una corrosiva campanya d'intoxicació que relaciona immigració amb inseguretats ciutadana, amb delinqüència i fins i tot amb terrorisme. Davant d'aquesta inquietant situació, la "radicalitat" consisteix avui a exigir el compliment de normes tan antigues com la Declaració Universal dels Drets Humans, de fa més de mig segle, la Convenció de Ginebra, en matèria d'Asil, o la Convenció dels Drets del Xiquet i la resta de tractats internacionals subscrits per l'Estat espanyol. L'extensió de la ciutadania a totes les persones serà el nostre horitzó de treball. Hem rebutjat les successives reformes a la Llei d'Estrangeria, per restrictives i repressives. Hem advocat per la integració social, cultural i ciutadana dels immigrants i dels seus familiars, des del convenciment que la seua permanència en la nostra terra, més que una amenaça, representa una oportunitat.

Pel que fa a competències en l'àmbit de la immigració, les deté en exclusiva l'Estat, si bé polítiques determinants que afecten aquests col·lectius (sanitat, educació, habitatge...), junt amb els pressupostos corresponents, estan transferides a la Generalitat Valenciana.

Proposta 79. *La Generalitat donarà protecció i tutela dels menors estrangers no acompanyats, d'acord amb els tractats internacionals i amb la Llei del Menor, documentant i prestant l'assistència necessària per a la seua inserció social fins que arriben, tutelats, a la majoria d'edat.*

Proposta 80. *Creació d'un Pla Valencià de Lluita contra el Racisme i la Xenofòbia.*

FENT PAIS

Cultura

Cal definir la paraula **cultura** com una manera de ser, de fer i de pensar. Comprén el conjunt de trets que caracteritzen les formes de vida, a través d'una sèrie d'objectes i maneres de sentir i de pensar, els quals són creats i transmesos pels éssers humans com a resultat de llurs interaccions recíproques i de llurs relacions amb la natura.

Situació actual

El marc legal. El dret a la cultura es recull en la Constitució espanyola i en l'Estatut d'Autonomia del País Valencià, així com en les diferents normes legals que desenvolupen aquesta llei, algunes de les quals han significat la creació d'instruments al servei dels polítics de torn (ja siguen del PP en l'actualitat com abans del PSOE), com ara l'Institut Valencià d'Art Modern (IVAM), l'Institut Valencià de Música, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, Teatres de la Generalitat, el Consell Valencià de Cultura, l'Institut Valencià d'Arts Escèniques, Cinematografia i Música (IVAECM), la Fundació Jaume II el Just, la Ciutat de la Llum, la Ciutat de la Pilota Valenciana, la Ciutat de les Arts i les Ciències, etc.

Algunes de les actuals normes legals valencianes destil·len un (mal)gust historicista encaminat a convertir el centres històrics de les nostres viles i ciutats en escenografies teatrals de cartó pedra (Llei de Patrimoni Cultural), i a penes eviten les agressions immobiliàries al nostre patrimoni; altres, no se les considera importants des del punt de vista pressupostari (Llei de creació de l'Institut Valencià de la Música); i unes altres existeixen gràcies a les enormes quantitats de diners que s'hi han invertit (la Ciutat del Cinema, a Alacant; la Ciutat de les Arts i les Ciències, a València; i la inexistent Ciutat de la Pilota de Montcada, per exemple).

El marc real. La política cultural que practiquen les administracions públiques del País Valencià, i sobretot l'actual govern de la Generalitat (PP), és fonamentalment principalment en programes poc cohesionats i rigorosos, elaborats des dels despatxos de la Conselleria de Cultura, els ajuntaments i les diputacions, amb uns continguts que responen més aviat a les aficions del polític de torn, sense connectar ni partir dels interessos i necessitats reals de la població. El resultat de tot això és un **dirigisme cultural** que promou activitats elitistes i uniformes, amb plantejaments abstractes i programes teòrics, i arribant pocs d'ells a ser una realitat factible i vàlida.

El fracàs d'aquesta política cultural ha portat a la **degradació d'experiències públiques culturals** com la Mostra del Cinema del Mediterrani, la Filmoteca de la Generalitat Ricardo Muñoz Suay i de les emissores públiques de televisió (Canal 9) i de ràdio (Ràdio 9); la desaparició de les Trobades d'Escriptors de la Mediterrània; la paralització calculada del programa d'investigació i recerca, promogut per la Fonoteca de Materials de la Generalitat Valenciana i de la fantasmagòrica Ciutat de les Llengües; i fins i tot l'"eliminació" del circuit de la Generalitat, de les diputacions i de diversos ajuntaments (majoritàriament governats pel PP, tot i que alguns també pel PSOE), al més pur estil maccarthista, dels músics i cantants en valencià, de manera especial els artistes, compositors i compositores del **Col·lectiu Ovidi Montllor**.

D'altra banda, **la producció audiovisual valenciana és lamentable** (mentre el govern valencià inverteix 3 milions d'euros anuals per a tots els projectes, Andalusia n'inverteix 30 milions en la seua producció autònoma). El doblatge d'audiovisuals en valencià resulta prou limitat en la graella de programació de Canal 9, la qual cosa fa que els estudis de doblatge i sonorització creats amb l'expectativa de RTVV estiguen desapareixent o sobrevisquen amb preus de mera subsistència.

La política musical tampoc se salva de la pèssima acció de govern del PP, amb un Institut Valencià de la Música sense massa recursos econòmics, un Palau de les Arts Reina Sofia que programa a base de Plácido Domingo i altres figures de la direcció i intèrprets, la qual cosa suposa despeses insostenibles (pura recreació per a elits conformades). Només la intendent del Palau cobra 280.000 euros anuals de salari més despeses, és a dir, un autèntic malbaratament dels diners públics.

I en relació amb les arts escèniques, **la Llei d'Ordenació del Teatre i la Dansa representa una norma buida** i sense contingut, pura fanfàrria. Teatres de la Generalitat compta amb un escàs pressupost per a la producció teatral pública i es practica una política de subvencions selectiva per a neutralitzar totes les propostes artístiques crítiques. El circuit Teatral Valencià té un cost de poc menys d'un milió d'euros per a teatre, i la Ciutat de les Arts Escèniques de Sagunt, amb capital públic, està regida per una fundació privada.

ESQUERRA UNIDA APOSTA PER LES INDÚSTRIES CULTURALS COM A VECTOR D'IMPULS A POLÍTIQUES D'OCUPACIÓ, IGUALTAT I PARTICIPACIÓ CIUTADANA.

Proposta 81. Biblioteques. Creació d'espais de lectura col·lectiva: *Foment de les activitats en la xarxa de biblioteques públiques i del préstec.*

Proposta 82. Arxius. Digitalització dels fons documentals: *Un impuls a la recerca, la conservació, restauració i la difusió del patrimoni i des de l'actualització dels recursos.*

Proposta 83. Edició. Especial protecció del llibre en valencià i potenciació de la producció editorial del llibre electrònic.

Proposta 84. Doblatge. Programació del 50% en sales d'exhibició i del 100% en mitjans públics: *Una actuació transversal cap a la normalització del valencià.*

Proposta 85. Patrimoni. Restauració del patrimoni arqueològic i conservació de l'arquitectura civil de titularitat pública.

Proposta 86. Arts plàstiques. Museïtzació de l'art en el carrer: *La via pública com un espai expositiu en confluència amb un urbanisme sostenible.*

Proposta 87. Arts escèniques. Creació del teatre nacional del País Valencià: *cap a la descentralització i la cooperació territorial, els Centres Dramàtics comarcals.*

Proposta 88. Audiovisual. Impuls a la producció valenciana: Una aposta per la cinematografia en tots els formats.

Proposta 89. Música. Producció, edició i programació musical: valenciana, en valencià i de tots els gèneres.

Qüestió nacional

Els darrers anys, durant el procés recent de reforma dels estatuts de diverses autonomies, hem comprovat com el reconeixement del caràcter nacional de les 'nacionalitats històriques' de l'Estat espanyol ha topat amb un marc constitucional inflexible i amb una lectura encara més intransigent d'aquest marc per part del Tribunal Constitucional.

En molts casos, aquesta experiència recent ha comportat, com a resposta, un procés de mobilització ciutadana ampli pel reconeixement nacional. Aquest escenari obri un procés de debat que pot comportar un avanç democràtic superador de les limitacions que, en la primera Transició, van frustrar la construcció d'un veritable Estat plurinacional, a causa del pes condicionador del franquisme. Unes limitacions que no poden servir de pretext després de més de 30 anys.

Esquerra Unida del País Valencià (EUPV) treballarà de forma conseqüent per tal que el País Valencià no perda novament el tren d'aquest nou procés d'encaix i per tal que aconseguim el reconeixement del nostre fet nacional en el marc d'un Estat espanyol federal, plurinacional, solidari i republicà. La consolidació del nostre autogovern també passa per una reforma de la Constitució, per tal que incloga el dret d'autodeterminació de tots els pobles, dret que avui socialment anomenem "Dret a decidir".

Cal reforçar els lligams econòmics, històrics i culturals entre el País Valencià, Catalunya, les Illes Balears, Catalunya Nord i la franja d'Aragó, reforçant el dinamisme i la influència d'una de les regions més potents del sud d'Europa: Antiga Corona d'Aragó, Arc Mediterrani o zona Euram.

Proposta 90. *EUPV impulsarà la participació del Govern valencià en l'Institut Ramon Llull, del qual ja formen part els governs català i balear. També impulsarà els acords que garanteixen una producció cultural conjunta en la nostra llengua i la difusió recíproca pel que fa al sistema comunicatiu públic (televisió, ràdio, Internet, etc.).*

Proposta 91. *En la línia d'un major autogovern, apostem per una Llei de Comarcalització que reforce les competències del Govern valencià. Per tant, optem per la dissolució de les Diputacions Provincials i per la potenciació de les mancomunitats (mitjançant la revisió de la seua Llei de creació) com a*

organismes vertebradors de les comarques, convertint, si fos necessari, el País Valencià com a Província única i el Govern de la Generalitat en Administració única en l'àmbit del País Valencià.

El valencià, tot i no tenir estat propi, és una llengua de prestigi que s'ha manifestat al llarg dels segles i que es manté encara avui en vigor. Fomentar l'ús social i la dignitat del valencià al segle XXI és una prioritat per a Esquerra Unida. El valencià és una variant enriquidora de la llengua catalana, una llengua que hem de parlar, llegir i escriure, que ha de ser coneguda per tot el poble valencià i de la qual s'ha de garantir l'ús plenament normal i a tots els àmbits. Defensem la unitat de la llengua al carrer, a l'escola, al treball i també a Europa. L'ús, la normalització i la unitat de la llengua són els tres eixos sobre els quals se sustenta el seu futur.

Proposta 92. *Establir un Pla Integral de Normalització Lingüística amb finançament suficient per garantir l'ús del valencià en l'administració i el seu foment com a mitjà de comunicació de prestigi. Exigirem el requisit lingüístic per accedir a la funció pública en totes les administracions del País Valencià.*

EUPV impulsarà un acord del Govern valencià amb el Govern espanyol per establir un model de finançament valencià just que compense el dèficit actual atenent a la població, tal i com s'ha posat de manifest en el càlcul de les balances fiscals que situa el País Valencià entre les quatre comunitats amb major dèficit fiscal. El País Valencià aporta més del corresponent a la seua participació en el PIB, té una renda per càpita inferior a la mitjana estatal, però rep una despesa pública estatal per habitant inferior a la mitjana.

Comunicació

Un programa alternatiu d'esquerres ha de tenir una anàlisi alternativa del que ha suposat l'aparició de la transmissió del senyal de la televisió digitalitzada. Aquesta integració dels ciutadans/es al món digital de forma generalitzada obliga a obrir un debat sobre el dret d'accés de tothom a la societat de la informació.

La política desenvolupada per totes les administracions, sense excepcions, ha estat beneficiar a les telecomunicacions sobre l'audiovisual, de tal forma que amb unes bases suposadament tècniques, i autodefinides com a neutrals, s'ha produït una privatització creixent a l'hora d'establir les condicions que marquen la digitalització de les xarxes terrestres i la seua conseqüent liberalització automàtica. D'ací que la dreta i l'extrema dreta tinguen el pràctic monopoli de les concessions atorgades pel Govern central i les CA.

EIXIDES PUBLIQUES ALS REPTES COMUNICATIUS

El panorama audiovisual deixa prou evidència que la dinàmica exclusiva del mercat és incapaç de maximitzar els avantatges per a tota la societat de les noves xarxes, i plantegen la necessitat de noves polítiques públiques, amb capacitat d'articular els esforços de l'Estat i del mercat. Així, el servei públic té un paper transcendental a jugar:

1. Davant l'exclusió: garantir el dret d'accés, reconegut a la Constitució, tant a les noves xarxes, com als seus continguts i serveis més rics i socialment útils.
2. Davant la concentració privada: funció bàsica de l'espai públic, sostenint el pluralisme creatiu i ideològic.
3. Davant la globalització: enfortir la creació nacional i local
4. Davant els continguts alienants: fomentar l'equilibri entre canals generalistes i temàtics, mantenint el pes dels primers en el sector públic, però també del privat, com a garantia de la producció nacional de qualitat.

UNA RADIÓTELEVISIÓ VALENCIANA PÚBLICA, PLURAL, DE QUALITAT I EN VALENCIÀ

Queda palès, per tant, el compromís d'Esquerra Unida amb la necessitat d'uns mitjans de comunicació públics forts i preponderants en l'àmbit audiovisual. Per això, continuem apostant per RTVV de forma clara i ineludible, però amb l'aplicació de tota una mena de canvis que resulten imprescindibles per fer que la nostra radiotelevisió gaudezca del reconeixement que mai ha tingut, a l'hora que jugue el paper que la Llei de creació de 1989 li atorga i que mai ha tingut, molt especialment des de l'arribada del PP però també abans amb el PSPV.

Proposta 93. *Augment de la producció pròpia, com a mínim un 50% d'aquesta, fent de RTVV un element dinamitzador i imprescindible de l'audiovisual valencià. En aquest sentit, ens comprometem a la signatura d'un nou Conveni amb el Col·lectiu de professionals del Doblatge en valencià, on es reconega el deute de RTVV, així com a garantir el doblatge al valencià, tant de les principals pel·lícules i sèries, així com a continuar amb els programes infantils i documentals, tant a Canal 9 com a Punt 2.*

LES NOVES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I LA COMUNICACIÓ

Des d'Esquerra Unida defensem fermament el dret a la lliure expressió: tant per a produir i comunicar informació i coneixement, com per a rebre-la i processar-la. A més, pretenem utilitzar la lliure expressió per a crear nova informació i coneixement. Per aquest motiu, EUPV treballa perquè el País Valencià estiga a l'avantguarda en els camps de la universalització de l'ús de la informàtica, Internet i la resta de noves

tecnologies de la informació i la comunicació. Volem democratitzar l'accés a la informació i a tot el coneixement.

Per a EUPV, les Tecnologies de la Informació i la Comunicació (TIC) són una eina fonamental per a aconseguir el grau de llibertat d'expressió imprescindible. I per a avançar cap a un nivell cada vegada més alt de democràcia política, social i econòmica. Tot aquest treball ha de conduir-nos cap a una societat de la informació més justa i solidària, on les capes socials més desfavorides reben una atenció prioritària.

Els nostres esforços se centraran a potenciar les possibilitats de les TIC com a eina de progrés social. Hem d'evitar la indesitjable "bretxa digital", treballar per l'accés universal en el potencial comunicatiu de les TIC, rebutjar les restriccions a la seua llibertat, lluitar contra els intents de monopolització per part de les grans corporacions i promoure la neutralitat en tota la xarxa.

Proposta 94. Definir l'accés a Internet com a Dret Universal i Gratuït per al conjunt dels ciutadans perquè el desenvolupament de les xarxes i la seua importància per a l'avanç de la Societat de la Informació imposa que l'actual servei universal siga ampliat per a incloure l'accés a Internet amb una velocitat mínima de 10 Megabits, ampliable a mesura de la millora tecnològica.

Proposta 95. Digitalització dels fons culturals i històrics propis de la Generalitat Valenciana i la seua posada a disposició, de manera lliure i gratuïta, dels ciutadans en la Web, i instar a la resta d'administracions a fer-ho, permetent, a més, la descàrrega digital dels fons de les biblioteques estatals. La publicació d'aquests fons es realitzarà per mitjà de llicències lliures i formats oberts que asseguren una difusió d'aquests sense les restriccions que imposa l'actual model de propietat intel·lectual.

Participació ciutadana

Les institucions democràtiques apareixen en declivi en la valoració ciutadana. Reprodueixen un model oligàrquic de la política, afavoreixen l'apatia i l'allunyament dels ciutadans i ciutadanes dels assumptes públics. Les òptiques neoliberals propugnen el presidencialisme com a fórmula de govern, i el bipartidisme imperfecte com a essència de la democràcia. El transfugisme, el clientelisme i la corrupció política són pràctica massa habitual, i el corol·lari d'un model que està molt lluny de poder ser considerat com una democràcia avançada.

Entenem la participació ciutadana com un objectiu estratègic i fonamental que ha d'impregnar el conjunt de l'activitat política.

EUPV està compromesa en l'aprofundiment de la democràcia i en la millora dels procediments de representació política de la ciutadania. Pretenem crear i impulsar instruments de participació directa dels ciutadans i ciutadanes en la presa de les decisions que els afecten en la seua vida quotidiana. Desenvoluparem elements de democràcia participativa, dotant-los de caràcter vinculant i recursos econòmics

convenients. Potenciarem la informació i formació necessàries per a recuperar la confiança de la ciutadania en les seues pròpies capacitats transformadores i la seua implicació en la política, molt més enllà del vot cada quatre anys.

Cal reformular el nostre sistema democràtic representatiu per obrir-lo més a la ciutadania i per facilitar la seua informació i participació en els debats públics, al temps que es fa absolutament necessari enfortir la societat civil organitzada i l'associacionisme entre la ciutadania, perquè representen un capital social inestimable i perquè són veritables escoles de democràcia.

Proposta 96. *Introduir nous processos i mecanismes que situen la ciutadania en el centre del procés de decisió de les polítiques públiques i de la vida política, fent un salt qualitatiu avant cap a la Democràcia Participativa: Fomentar els pressupostos participatius.*

Proposta 97. *Garantir la màxima transparència en l'acció dels poders públics, millorant la qualitat de la nostra democràcia i de les seues institucions de govern: Creació de l'Oficina Antifrau.*

Laïcisme

Igualtat de drets en un país laic

Tant el govern de la Generalitat, del PP, com el govern de l'Estat, del PSOE, han demostrat la seua submissió a la jerarquia de l'església catòlica.

A Esquerra Unida entenem que el concepte de "llibertat religiosa", que aquesta jerarquia imposa i que tots dos governs executen, s'oposa al concepte de "llibertat de consciència" que considerem eix vertebrador de l'Estat aconfessional reconegut per la Constitució. Per això, treballarem perquè el reconeixement efectiu dels drets individuals i col·lectius estiga suficientment garantit a tots els àmbits.

Un país que es vol laic ha de posar els seus fonaments en la igualtat davant la llei, la justícia social, la solidaritat i els drets humans.

Pensem que les organitzacions socials basades en creences religioses han de gaudir del mateix tracte que aquelles altres que tinguen com a substrat creences no religioses, sense prevalença de privilegis de cap grup, herència d'èpoques passades.

Proposta 98. *Creació de l'Oficina de Defensa de Drets i Llibertats, que facilite codis de diàleg i de convivència cívica entre les distintes opcions filosòfiques i ideològiques. En concret, aquesta Oficina entendrà de:*

- *Garantir el dret de cancel·lació de dades personals davant l'església catòlica o qualsevol altra, i el dret d'apostasia.*

- *La defensa i protecció de les llibertats públiques, i els drets civils i socials reconeguts per la Constitució, les lleis i els tractats internacionals.*
 - *Assessorament davant tota discriminació per raó de sexe, origen ètnic, opció sexual, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.*
 - *Assessorament i protecció davant de supòsits de racisme i xenofòbia.*
-

Recuperar la Memòria

La nostra aposta republicana és indefugible. Una aposta de futur i un reconeixement del passat.

Proposta 99. *Impulsarem i donarem suport a totes les iniciatives de reconeixement i reparació dels homes i les dones que defensaren la legalitat de la II República, així com dels lluitadors i lluitadores antifranquistes; i també aquelles de denúncia de la impunitat dels repressors franquistes, d'acord amb les convencions internacionals i les organitzacions de drets humans.*

i la 100, la poses tu...